

عنوان مقاله:

مقایسه دولت اقتدارگرا و گذار به دموکراسی در چین و ایران

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید حاجی ناصری - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه تهران

محمد حسن جباری - عضو هیات علمی علوم سیاسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

چکیده‌های مقاله به دنبال بررسی گذار به دموکراسی در چین و ایران در اواخر قرن ۲۰ م با توجه به اصلاحات اقتصادی و اجتماعی در دو کشور می باشد. هر دو کشور در اواخر قرن ۲۰ م به دنبال یک سری اصلاحات اقتصادی و اجتماعی بودند ولی دموکراتیزاسیون مدل خطی با پیش شرط اقتصادی و اجتماعی گذار به دموکراسی مورد نظر برخی تئوریسین ها در دو کشور رخ نداد. این سوال مطرح می شود چرا با وجود اینکه تغییرات اقتصادی و اجتماعی به عنوان پیش شرط دموکراسی در دو کشور به طور نسبی رخ داد ولی دموکراتیزاسیون از پائین در دو کشور رخ نداد؟ روش پژوهش تاریخی تطبیقی می باشد سعی خواهد شد موانع دموکراتیزاسیون در دو کشور ایران و چین با وجود برخی تشابهات مانند افزایش تولید ناخالص ملی، رشد شهرنشینی، رشد طبقه متوسط و غیره در دو کشور تبیین گردد. یافته های پژوهش نشان می دهد فرهنگ سنتی کنفوسیوسی مبتنی بر جامعه هماهنگ و میراث نهادی لینیستی حزب کمونیسم مبتنی بر انحصار قدرت در چین و فرهنگ اسلامی مبتنی بر حاکمیت الهی در ایران و همچنین ضرورت توسعه اقتصادی، رفاه عمومی و ثبات سیاسی به عنوان اولویت مردم در هر دو کشور امکان دموکراتیزاسیون از پائین را تضعیف کرده است و صرفا دموکراتیزاسیون از بالا را امکان پذیر کرده است.

کلمات کلیدی:

دولت اقتدارگرا، توسعه اقتصادی، گذار به دموکراسی، چین، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536930>

